

บันทึก

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องในการรบ พุทธศักราช ๒๕..

เนื่องด้วยกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ฎ. ๑๑๘๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ว่า มีบัญชา ๖๖๖๖ ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ควรจะปรับปรุงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ เสียใหม่ โดยให้มีบทบัญญัติให้สิทธิแก่ราษฎรทั่วไปที่สละชีวิตเพื่อชาติในยามสงคราม ซึ่งจะเป็นใครก็ตามเมื่อต้องตายในยามสงครามโดยถูกอาวุธของข้าศึก เช่น ลูกกระเบิดยิงแล้ว ให้ได้รับบำนาญอย่างข้าราชการ แต่จะมีเกณฑ์จำนวนเท่าใดนั้นสุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้เพื่อเป็นการบำรุงน้ำใจราษฎร ส่วนเงินค่าทำศพนั้นให้ใช้ทาง ส.ป.ส. และให้รวมปฏิบัติแก่คนต่างด้าวด้วย บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) พร้อมด้วยผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (นายช่วง สวัสดิ์บุรี หลวงบรรณสารประสิทธิ์ นายบาราศ เวชชาชีวะ) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (นายเอื้อน ฤทธิ กะลัส) ได้ตรวจพิจารณาแก้ไขร่างซึ่งเจ้าหน้าที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกขึ้นแล้ว ดังปรากฏในร่างที่แนบมากับบันทึกนี้

เรื่องนี้ กรรมการร่างกฎหมายขอเสนอข้อสังเกตเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาด้วย ๒ ประการ คือ

ประการแรก เกี่ยวกับจำนวนเงินเลี้ยงชีพซึ่งผู้มีสิทธิจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อนี้ กรรมการร่างกฎหมายเห็นควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามควรแก่พฤติการณ์ได้ดังนี้ คือ ในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพ ตั้งแต่สืบบาทถึงห้าสืบบาท และในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บถึงตาย ตั้งแต่สืบบาทถึงหนึ่งร้อยบาท เกณฑ์จำนวนเงินเลี้ยงชีพที่กล่าวนี้ กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าจะเป็นเกณฑ์ที่สมควรแก่การตอบแทนความมีน้ำใจดีของผู้ที่สละชีพมาทำการเพื่อชาติ ประกอบทั้งผู้แทนกระทรวงมหาดไทยที่ได้เชิญมาร่วมประชุมก็รับรองว่า ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเลี้ยงชีพตามพระราชบัญญัตินี้มีจำนวนไม่มาก ฉะนั้นจึงได้ตกลงให้มีบทบัญญัติตามนัยที่กล่าวนี้ (มาตรา ๕ และมาตรา ๗) ซึ่งผู้แทนกระทรวงมหาดไทยได้เห็นพ้องด้วย แต่ผู้แทนกระทรวงการคลังที่ได้เชิญมาร่วมประชุมเห็นว่า เงินเลี้ยงชีพตามเกณฑ์ที่บัญญัติไว้สูงเกินไปเมื่อเทียบกับเกณฑ์บำนาญของฝ่ายทหาร (ข้อบังคับทหาร ที่ ๔/๒๕๕๓) ว่า ๒๕๕๓ ด้วยสิทธิในการได้รับบำนาญปกติ และบำนาญพิเศษสำหรับบุคคลที่ทำหน้าที่ทหารในยามสงครามหรือปราบปรามการจลาจล หรือในเวลาฉุกเฉิน หรือในกรณีปฏิบัติการชายแดนด้านอินโดจีน ซึ่งนับว่าเป็นเหตุฉุกเฉิน) และเห็นควรกำหนดเกณฑ์ให้ต่ำลง ดังนี้ คือ ในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บ

ทุพพลภาพ ตั้งแต่ลืบบาทถึงยี่ลืบบาท และในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บถึงตาย ตั้งแต่ลืบบาทถึงห้าลืบบาท ทั้งนี้จะเป็นการสมควรเพียงใด สุดแต่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณา แล้วจึงแก้ไขร่างเสียใหม่ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี

ประการที่สอง เกี่ยวกับบุคคลที่ควรจะได้รับประโยชน์จากราชบัญญัตินี้

โดยที่พระราชบัญญัตินี้ตราขึ้นเมื่อการรบครั้งนี้ได้เกิด แล้วเป็นเวลาเกือบ ๓ เดือน กับทั้งจะให้ผลย้อนหลังได้ด้วย ส่วนการที่จะให้มีผลย้อนหลังไปเพียงใดนั้น พระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๐) กำหนดให้มีผลย้อนหลังไปใช้บังคับแก่กรณีบุคคลที่ได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตายเนื่องในการรบครั้งนี้เท่านั้น แต่ในการพิจารณาถึงบุคคลที่ควรจะได้รับประโยชน์จากราชบัญญัตินี้ กรรมการร่างกฎหมายเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัตินี้มีหลักการอยู่ว่า ราษฎรทั่วไปที่สละชีพและอุทิศร่างกายเพื่อประโยชน์แก่ชาติในการรบ เมื่อได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตาย ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพเพื่อเป็นการบำรุงน้ำใจ ฉะนั้น กรรมการร่างกฎหมายจึงมีความรู้สึกว่า บรรดาบุคคลที่ได้สละชีพทำการเพื่อชาติ และได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตายเนื่องในการรบในคราวที่มีกรณีพิพาทระหว่างประเทศไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศสเมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ควรจะได้รับ ความกรุณาโดยให้อยู่ในข่ายที่จะได้รับประโยชน์จากราชบัญญัตินี้ด้วย ทั้งนี้ถ้าเป็นการสมควรและชอบด้วยความดำริของคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็อาจที่จะแก้ไขร่างให้ขยายไปถึงบุคคลที่ได้รับบาดเจ็บถึงทุพพลภาพหรือถึงตายเนื่องในการรบเมื่อคราวที่มีกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศสนั้นได้

(ลงนาม) นายเดือน บุนนาค

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๔๘๕